

مطبوعاتي اعلاميه

د طالبانو ډلي له خوا په افغانستان کي د امر بالمعروف او نهی عن المنکر د قانون د اجرا له امله د بشري حقونو د نقض اړوند

رواداري د افغانستان د وگړو د بنسټيزو آزاديو او حقونو په اړه «د طالبانو د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون» د پایلو په اړه ژوره خواشيني څرگندويي. دغه قانون چي د اسلامي شريعت څخه د افراطي، سلیقوي او سختگیرانه تفسیرونو پر بنسټ رامنځته شوي دي، د زور وپلو، ازاديو د ځپلو او انساني کرامت د نقض د کلتور د پراختيا باعث به وگرځي. دغه ډول تفسیر د افغان ټولني د اسلامي منځلارو تعبیرونو سره په ټکر کي دي، اما دا ډول افراطي تفسیرونه په دغه هیواد کي نه تاریخي رېښه لري او نه به هم د خلکو په منځ کي د منلو وړ وي. له همدې امله، یاد قانون، په حقیقت کي د بشري حقونو څخه د سرغړوني او پر ټولنه باندي د بي دليله محدودیتونو د تحمیل په اړه د طالبانو رسمي فرمان او حکم دي.

۱. د زور وپلو کلتور پراختيا او د ټولني کنترول

د «امر بالمعروف او نهی عن المنکر» قانون چي د تاوتریخوالي پر لارو چارو، ځوروني، سخت اجبار او سزا باندي ټینگار لري، اجرا به یې د روز وپلو د کلتور د پیاوړتیا باعث وگرځي. ځکه چي دغه قانون د طالبانو اړوند افرادو او بنسټونو ته د دي اجازه ورکوي چي د زور، فشار، ویرې او گواښ له لاري خلک د خپلو ځانگړو مذهبي معیارونو پیروي ته اړ کړي. دغه لار نه تنها د بشري حقونو د اصولو سره په ټکر کي ده، بلکه په ټولنه کي د ډار د فضا د رامنځته کیدو او ژوري بي اعتمادی باعث هم گرځي.

۲. د بنځو د حقونو نقض او د جنسیتي تبعیض زیاتوالي

دغه قانون پر بنځو باندي د سختو محدودیتونو د وضع کولو له امله، لکه د ځانگړي پوښښ اجباري کول، او د بنځو د ټولنیز حضور محدودول او آن د بنځو غږ، په ښکار ډول د بنځو د برابر حقونو نقض او د جنسیتي تبعیض سختوالي ته لمن وهي. دغه کړنلاره، بنځي د انتخاب له حق او خپلو بنسټيزو حقونو څخه محرومي، او هغوي تر اوس لا هم زیات د ټولني څخه لیري کوي.

۳. د بیان او عقیدي د آزادۍ ځپل

د دغه قانون سره سم، ټول هغه عقاید او افکار چي د طالبانو د لیدلوري سره همغږي ونلري د سزا وړ بلل کیږي. پر رسنیو، کلتور او هنر باندي د شدید کنترول، د بیان آزادۍ باندي د محدودیتونو وضع کولو، د فکري او کلتوري نوبت د پراخ سانسور او ځپلو سبب به وگرځي. دغه محدودیتونه، په ټولنه کي د آزادو خبرو اترو او د افکارو د تبادلې فضا له منځه وړي او د طالبانو ډلي فکري انحصار ته مشروعیت ورکوي.

۴. د خصوصي حریم نقض او په شخصي ژوند کي مداخله

دغه قانون، د طالبانو اړوند اشخاصو او بنسټونو ته اجازه ورکوي چي د افرادو پر شخصي ژوند او کړنو باندي څارنه وکړي. دغه ډول مداخلې، د ښاروندانو د خصوصي حریم ښکاره نقض دي، او د دي باعث گرځي چي خلک په دوامداره توگه د طالبانو ډلي د څارني او کنترول لاندي و اوسي. دغه ډول څارنه نه تنها د بشري حقونو د اصولو سره په ټکر کي ده، بلکه، د قدرت څخه د ناوړه گټي اخیستنې د زیاتوالي او افرادو پر حقونو باندي د تیري باعث هم گرځي.

۵. د کلتوري او مذهبي تنوع پر وړاندي گواښ

د «طالبانو د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون»، د ځانگړو مذهبي او کلتوري بېلگو د تحمیل له امله، د افغانستان غني کلتوري او مذهبي تنوع د گواښ سره مخ کوي. د یو ځانگړي مذهبي لیدلوري څخه پیروي ته مجبورول، په ټولنه کې د لږکیو د ځپلو، یو بل سره د سولیبیزي اوسیدني او تنوع د کمزوري کولو باعث گرځي. دغه کړنه نه تنها د مذهبي لږکیو او نورو ټولنیزو ډلو د حقونو د سرغړوني باعث گرځي، بلکې، په ټولنه کې ټولنیزو اختلافاتو او بې اتفاقیو ته هم لمن وهي.

پایله

رواداري د افغانستان د خلکو پر آزادیو او بنسټیزو حقونو باندي د «طالبانو د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون» د اجرا د مخربو پایلو په اړه ژوره انديښنه لري. دغه قانون، د درنښت او یو بل سره د اوسیدني د کلتور د پراختیا په ځای، د زور ویلو، د بشري حقونو د نقض او د فردي آزادیو د نقض باعث گرځي. رواداري په هیواد کې دننه او بهر د دیني علماؤ او چارو پوهانو، د اسلامي او سیمه ییزو هیوادونو مشرانو، نړیوالي ټولني او نړیوالو بنسټونو څخه غواړي چې د دغه قانون د لغوه کولو لپاره خپلي هڅی زیاتي کړي او د عدالت او برابری لپاره د افغانستان د بنځو ملاتړ وکړي.